USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání konaném dne 13. června 2024 stížnosti **obžalovaných Ing. Martina D.,** narozeného xxx, bytem xxx, **Ing. Tomáše D.,** narozeného xxx, bytem xxx, **a Ing. Romana G.,** narozeného xxx, bytem xxx, proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2024, č. j. 77 T 1/2016-26581, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. se stížnosti obžalovaných Ing. Martina D., Ing. Tomáše D. a Ing. Romana G. zamítají.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 2. 2024, č. j. 77 T 1/2016-26581, bylo rozhodnuto tak, že podle § 30 odst. 1 tr. ř. není předseda senátu Mgr. Igor Krajdl vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 77 T 1/2016.

2. Proti tomuto usnesení podali stížnosti obžalovaný Ing. Martin D., Ing. Tomáš D. a Ing. Roman G.

3. Obžalovaný Ing. Martin D. má za to, že hodnocení otázky podjatosti v napadeném usnesení je zcela nedostatečné a neodpovídající. Stěžovatel má za to, že stále více existuje pochybnost, že pro poměr k osobě stěžovatele je předseda senátu Mgr. Krajdl vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení. Stěžovatel zdůraznil, že pod pojmem nestrannosti soudce je třeba rozumět absenci předsudku či zaujatosti soudce, přičemž tato jeho nestrannost se posuzuje ve dvou hlediscích. Jedním tímto hlediskem je hledisko subjektivní a druhým pak objektivní test nestrannosti. Tento objektivní přístup zkoumá, zda soudce nabízí dostatečné záruky, aby byly vyloučeny všechny legitimní pochybnosti o jeho nestrannosti. Subjektivní test pak představuje subjektivní psychickou kategorii vyjadřující vnitřní vztah soudce k projednávané věci, k jeho účastníkům, předmětu řízení či dalším zainteresovaným osobám. Stěžovatel v této souvislosti má za to, že i nadále existují pochybnosti o tom, že předseda senátu krajského soudu by měl i nadále vykonávat úkony trestního řízení. V tomto ohledu, v souladu s podaným návrhem na vyloučení jmenovaného soudce z vykonávání úkonů trestního řízení, bylo opakovaně poukázáno na rodinný a příbuzenský vztah předsedy senátu a jeho bratra Alexandra, který v dřívější době podnikal se stěžovatelem, případně oba byli vázáni vzájemnými obchodními vztahy. V daném případě se přinejmenším v průběhu trestního řízení s touto okolností předseda senátu seznámil, avšak nepostupoval tak, aby odstranil veškeré pochybnosti o své podjatosti. Nic mu nebránilo v tom, aby zajistil podrobnější informace o vztahu mezi svým bratrem a obžalovaným Ing. D. a na základě všech zjištěných skutečností pak ve věci objektivně rozhodl. Předseda senátu však touto cestou nepostupoval a nabídl pouze stranám, zda chtějí podat návrh na jeho vyloučení

z projednávání věci. Je třeba také vytknout napadenému usnesení, že přes skutečnost, že měl soud k dispozici listinné důkazy prokazující finanční a další vazby mezi bratrem předsedy senátu a obžalovaným Ing. D., nerozhodl soud ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 tr. ř. Jsou zde totiž reálně odůvodněné pochybnosti pro poměr soudce k osobě obžalovaného Ing. Martina D. a tedy i o nestranném rozhodování v dané věci. V dalším se pak předsedovi senátu vytýká, že již v průběhu trestního řízení zaujímal k věci jednoznačný postoj, kdy předjímal vinu obžalovaného i dalších spoluobžalovaných a všechny tyto skutečnosti lze dovodit mimo jiné i z jeho vystupování před médii dne 5. 10. 2021. I tyto skutečnosti svědčí o závažných pochybnostech o nestrannosti předsedy senátu. V rámci doplnění svého opravného prostředku pak stěžovatel shrnul, že předseda senátu Mgr. Krajdl nemůže rozhodovat v jeho věci nestranně, a to pro svůj poměr k osobě obžalovaného. Ten je založen zejména na vztahu mezi bratrem předsedy senátu Alexandrem a samotným obžalovaným, kdy bratr předsedy senátu dlužil obžalovanému stěžovateli větší množství peněžních prostředků, jeho neuspokojivá finanční situace vedla k insolvenčnímu řízení a mohla být i jednou z příčin jeho smrti. Skutečnost, že se předseda senátu necítí být subjektivně podjatý, je zpochybňována jeho konkrétními vyjádřeními, ať už v rámci odůvodnění napadeného usnesení, tak pokud jde o jeho mediální vyjádření. Navíc předseda senátu postupoval nesprávně, když měl sám z úřední povinnosti na zjištěný vztah mezi jeho bratrem a obžalovaným reagovat rozhodnutím o svém vyloučení či nevyloučení, nikoliv dotazem na strany trestního řízení, zda hodlají vznést námitku podjatosti. Stěžovatel se domnívá, že v jeho věci tak rozhodoval vyloučený orgán, v důsledku toho je pak třeba považovat za nezákonné i rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno a nově bylo rozhodnuto o tom, že předseda senátu Mgr. Igor Krajdl je podle § 30 odst. 1 tr. ř. vyloučen z vykonávání úkonů v trestním řízení ve věci vedené pod sp. zn. 77 T 1/2016 Krajského soudu v Ostravě.

4. Obžalovaní Ing. Tomáš D. a Ing. Roman G. konstatují v rámci podané stížnosti, že mají za to, že předseda senátu soudu prvního stupně Mgr. Krajdl je v projednávané věci vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení. V tomto ohledu, obdobně jako obžalovaný Ing. D., poukázali na vztah jmenovaného obžalovaného s bratrem předsedy senátu Alexandrem K., zejména pokud jde o obchodní a peněžní vztahy. Za pochybení pak oba stěžovatelé považují i skutečnost, že předseda senátu, respektive soud prvního stupně, nerozhodl ve smyslu § 30 tr. ř. ihned poté, co byly zjištěny vztahy mezi obžalovaným Ing. D. a bratrem předsedy senátu. Stěžovatelé pak také zdůraznili nutnost posuzovat nestrannost soudce na základě tzv. subjektivních a objektivních testů nestrannosti a mají za to, že na základě těchto testů je předseda senátu Mgr. Krajdl vyloučen z vykonávání úkonů projednávané trestní věci. Jakmile se předseda senátu dozvěděl o vztahu svého bratra k jednomu z obžalovaných, měl okamžitě ve věci rozhodnout, a to z úřední povinnosti. Této své povinnosti soud prvního stupně nedostál a lze tak znovu pochybovat o případné nestrannosti soudce Mgr. Krajdla. Samotná existence pochyb o nestrannosti soudce je pak důvodem pro jeho případné vyloučení z vykonávání úkonů trestního řízení. Oba stěžovatelé pak navrhli zrušení napadeného usnesení a nové rozhodnutí, jímž by byl předseda senátu Mgr. Krajdl vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení v projednávané věci.

5. Věc byla předložena Vrchnímu soudu v Olomouci jako soudu stížnostnímu podle § 146 odst. 2 písm. d) tr. ř. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že opravný prostředek, který zákon formou stížnosti připouští, byl podán oprávněnými osobami ve smyslu § 142 odst. 1 tr. ř. a v zákonné lhůtě dle § 143 odst. 1 tr. ř. Nebyl tak důvod k případnému postupu stížnostního soudu dle § 148 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. ř. a vrchní soud tedy mohl přezkoumat ve smyslu § 147 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po tomto přezkumu dospěl k následujícím závěrům.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Slouková.

6. K časové ose projednávané věci je třeba uvést, že obžaloba v dané věci pod sp. zn. 4 VZV 4/2014 napadla soudu prvního stupně dne 26. 5. 2016. V samotné trestní věci byl vyhlášen dosud nepravomocný rozsudek dne 5. 10. 2021, doručováno bylo jeho písemné vyhotovení v průběhu srpna 2023. Teprve dne 15. 1. 2024 byl pak obžalovaným Ing. Martinem D. podán návrh na vyloučení předsedy senátu Mgr. Igora Krajdla z vykonávání úkonů trestního řízení ve smyslu § 30 tr. ř. Je tedy třeba uzavřít, že samotný návrh obžalovaného byl podán více než 2 roky poté, co byl ve věci vyhlášen prvostupňový rozsudek a řadu měsíců poté, co bylo doručeno jeho písemné vyhotovení ve věci. Faktem zůstává, že již v lednu 2020 v průběhu hlavního líčení před soudem prvního stupně vyšla najevo skutečnost, že obžalovaný Ing. D. měl obchodní a finanční vztahy s bratrem předsedy senátu Alexandrem K. Na tuto konkrétní skutečnost reagoval předseda senátu tím způsobem, že ji přítomným stranám oznámil a dal jim možnost vznést námitku podjatosti vůči své osobě. Tuto námitku tehdy žádná ze stran nevznesla a sám předseda senátu, jak uvedl v rámci odůvodnění napadeného usnesení, nepovažoval zjištěné skutečnosti za rozhodné pro rozhodnutí ve smyslu § 30 tr. ř. z úřední povinnosti. K samotné námitce podjatosti, jak je již uvedeno výše, došlo ze strany Ing. D. dne 15. 1. 2024. V rámci této své námitky a tedy návrhu na vyloučení předsedy senátu Mgr. Krajdla z vykonávání úkonů trestního řízení namítl navrhovatel zejména subjektivní vztah soudce k projednávané věci v souvislosti s účastí jeho bratra na spolupodnikání a dalších obchodních vztazích s obžalovaným Ing. D., dále bylo kladeno Mgr. Krajdlovi za vinu, že opakovaně v rámci médií před vydáním pravomocného rozsudku vyhodnocoval důkazy a předjímal tak vinu obžalovaných, sám ex offo nereagoval na skutečnosti, které se objevily v průběhu hlavního líčení v lednu 2020 v souvislosti se vztahem jeho bratra a obžalovaného Ing. D., přičemž vedle těchto výtek zdůraznil navrhovatel i samotný způsob vedení procesu, zejména neopodstatněné průtahy způsobené nečinností předsedy senátu, jakož i způsob samotného vedení věci. Své námitky pak navrhovatel doložil celou řadou písemných dokladů, tak, jak jsou založeny na č. l. 26481-26512 spisového materiálu. Na základě tohoto návrhu ze strany obžalovaného Ing. D. pak soud prvního stupně vydal dne 20. 2. 2024 napadené usnesení.

7. S ohledem na obsah příslušného návrhu na vyloučení soudce z vykonávání úkonů trestního řízení i obsah podaných opravných prostředků proti napadenému usnesení je možné konstatovat čtyři základní okruhy, které jsou vytýkány stěžovateli napadenému usnesení a samotnému postupu soudu prvního stupně. Prvním z těchto okruhů je poměr předsedy senátu Mgr. Krajdla k projednávané věci, potažmo k obžalovanému Ing. D., v souvislosti se zjištěnými skutečnostmi o obchodních vztazích bratra předsedy senátu a obžalovaného. Druhým základním okruhem je pak samotný postoj předsedy senátu Mgr. Krajdla k projednávané věci v souvislosti s jeho vyjádřeními v průběhu řízení, kdy dle názorů stěžovatelů hodnotil již dopředu důkazy, ať už provedené či dosud neprovedené, a předjímal tak vinu obžalovaných, aniž by bylo o ní pravomocně rozhodnuto. Další výtka pak směřuje ke skutečnosti, že nebylo rozhodováno o vyloučení Mgr. Krajdla z projednávané věci ex offo, tedy z úřední povinnosti bezprostředně poté, co byly zjištěny skutečnosti týkající se jeho bratra a Ing. D., případně nebyly tyto skutečnosti dále blíže konkretizovány a objektivizovány. V poslední řadě je pak třeba zmínit námitky týkající se průtahů v řízení před soudem prvního stupně i způsobu vedení samotného procesu.

8. Stížnostní soud nezpochybňuje existenci obchodních a s tím souvisejících vztahů mezi bratrem předsedy senátu Alexandrem K. a obžalovaným Ing. D. V tomto smyslu lze obecně souhlasit i s tezemi obžalovaných týkajících se tzv. subjektivního a objektivního testu nestrannosti soudce, stížnostní soud však nemá za to, že na základě posouzení věci nyní lze rozhodnout o vyloučení Mgr. Krajdla z vykonávání úkonů trestního řízení. K těmto vztahům byl opatřen dostatek důkazů a nezpochybňuje je ani sám Mgr. Krajdl. Je třeba konstatovat, že obžaloba ve věci, jak je již výše uvedeno, napadla dne 26. 5. 2016

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Slouková.

a v té době již byl bratr předsedy senátu v komatu, přičemž zemřel v prosinci 2016. V té době nebylo žádným způsobem zjištěno, že by sám předseda senátu o vztazích svého rodinného příslušníka s některým z obžalovaných věděl, tato skutečnost měla vyjít najevo až v průběhu hlavního líčení před soudem prvního stupně v lednu 2020. Jak sám předseda senátu uvedl, nepovažoval samotnou skutečnost o podnikání svého bratra s obžalovaným Ing. D. za rozhodnou, když do té doby o ní žádným způsobem nebyl informován, s bratrem jí neprojednával a neposkytoval mu ani žádné právní rady či podnikatelská doporučení. Z tohoto důvodu také neměl za to, že by měl ve věci rozhodovat ve smyslu § 30 tr. ř., když sám se subjektivně ve věci podjatý žádným způsobem necítil. Vrchní soud v této souvislosti ještě považuje za nutné uvést, že nebyly prokázány žádné skutečnosti o tzv. podivných okolnostech úmrtí Alexandra K., zmiňované některými z obžalovaných, když v průběhu února 2016 tento po prodělané mozkové příhodě upadl do komatu a následně v prosinci 2016 zemřel ve zdravotnickém zařízení, v důsledku čehož pak byla prováděna patologicko-anatomická pitva zemřelého. Pokud tedy Ing. D. či další stěžovatelé dávají do souvislosti možné úmrtí Alexandra K. s jeho finanční situací v souvislosti s obchodními vztahy s Ing. D. a z toho vyplývajícího jeho zadlužení, pak jde o pouhé spekulace, které nebyly žádným způsobem objektivizovány, stejně tak jako spekulace o nutnosti provedení pitvy zemřelého. Je nutno dále konstatovat, že nebylo žádným způsobem objektivizováno, že by předsedovi senátu Mgr. Krajdlovi byly známy nějaké bližší skutečnosti o podnikání bratra s obžalovaným Ing. D., skutečnosti, které by prokazovaly ingerenci předsedy senátu do tohoto podnikání, či skutečnosti, ze kterých by bylo možno dovodit, že se předseda senátu o podnikání svého bratra blíže zajímal, byl mu v něm nápomocen apod. Soud tak má k dispozici pouze listiny prokazující podnikání bratra předsedy senátu Alexandra K. ve vztahu k obžalovanému Ing. D., a to naposledy z období do roku 2016, z této pouhé skutečnosti však nelze dovodit takovou míru podjatosti předsedy senátu, na základě které by měl být vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení v dané věci. Navíc je třeba zopakovat, že již v době nápadu obžaloby byl bratr předsedy senátu v komatu a zemřel v prosinci 2016. Pokud tedy soud prvního stupně dospěl k závěru, že pro vyloučení předsedy senátu z těchto subjektivních důvodů nejsou podmínky, pak je akceptuje i stížnostní soud. V této souvislosti je pak také třeba mít za zákonný i postup předsedy senátu poté, co se dozvěděl o existenci vztahů svého bratra k jednomu z obžalovaných. Z výše uvedeného je zřejmé, že o těchto vztazích mu dříve nebylo nic bližšího známo, navíc v této době byl již jeho bratr více než 3 roky po smrti a nebyl tedy ze strany předsedy senátu žádný důvod pro rozhodování o svém vyloučení z vykonávání úkonů ve věci. Za tohoto stavu tedy sám předseda senátu, potažmo senát krajského soudu, nerozhodoval ex offo dle § 30, § 31 tr. ř., naopak s ohledem na zjištěné skutečnosti měly všechny strany možnost na tuto nově vzniklou situaci reagovat a podat případnou námitku podjatosti či návrh na vyloučení předsedy senátu. Jestliže tento postup je stěžovateli vytýkán, pak v tomto konkrétním případě se s námitkami stěžovatelů stížnostní soud neztotožňuje.

9. Je nepochybné, že soudce, který zjistí existenci skutečností, pro které by měl být vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení v dané trestní věci, by měl na tuto situaci reagovat pozitivním rozhodnutím o svém vyloučení ve smyslu § 30 tr. ř. Pozitivním rozhodnutím má v této souvislosti stížnostní soud na mysli, že bude rozhodnuto o vyloučení soudce z vykonávání úkonů trestního řízení. Nelze však považovat za pochybení, pokud soudce, resp. senát, neshledá za dané konkrétní situace podmínky pro vyloučení ve věci, nerozhodne negativním způsobem, tedy že příslušný soudce není vyloučen z vykonávání úkonů trestní řízení ve věci. Takovýto postup se dá očekávat jako reakce na vznesenou námitku podjatosti či návrh na vyloučení soudce, avšak stížnostní soud má za to, že negativní rozhodování ex offo (tedy že soudce není ve věci vyloučen) bez příslušného návrhu není nezbytně nutné, když při takto striktním výkladu by prakticky každý soudce po nápadu věci měl takto negativně rozhodnout, aby se i do budoucna vyhnul případným námitkám, že nerozhodl o své

podjatosti, byť o ni rozhodnout měl. Shrnuto to znamená, že stížnostní soud zastává názor, že pozitivní rozhodnutí by měl z úřední moci sám soud vydat za situace, kdy zde jsou podmínky pro rozhodnutí o vyloučení soudce z vykonávání úkonů trestního řízení, pokud takové podmínky ve věci soud či soudce neshledává, není potřeba automaticky vydat negativní rozhodnutí (tedy rozhodnutí, že soudce není z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen). Z výše uvedeného je zřejmé, že sám předseda senátu neshledal žádné subjektivní důvody pro to, aby rozhodoval o svém vyloučení z úřední povinnosti, a pokud tedy neučinil ani negativní rozhodnutí, nelze takový postup považovat za chybný, a to za situace, kdy ani objektivně se nepodařilo prokázat rozhodné skutečnosti pro jeho vyloučení z věci na základě obchodních a podnikatelských vztahů jeho zemřelého bratra s jedním z obžalovaných.

10. Pokud pak jde o námitky týkající se zejména vyjádření předsedy senátu do médií a v této souvislosti výhrady stěžovatelů k předjímání viny, doložil navrhovatel s podáním svého návrhu na vyloučení Mgr. Krajdla z vykonávání úkonů trestního řízení řadu dokladů, ze kterých má být pochybení Mgr. Krajdla zřejmé. Valná část námitek, jak z předloženého materiálu vyplývá, se týká vyjádření Mgr. Krajdla dne 5. 10. 2021 pro regionální či celostátní média. Je třeba ale zdůraznit, že dne 5. 10. 2021 byl vyhlášen prvostupňový rozsudek ve věci obžalovaných a veškerá vyjádření Mgr. Krajdla souvisela s odůvodněním vyhlášeného rozsudku. Jestliže tedy soudce poté, co ve věci rozhodl, odůvodňuje své rozhodnutí do médií a zdůrazňuje tak všechny skutečnosti, pro které bylo v dané věci rozhodnuto o vině a trestu obžalovaných, pak takovýto postup, pokud jsou uváděny základní a nosné důvody odůvodnění rozhodnutí, nelze považovat za jakési předjímání viny obžalovaných, kdy není respektována zásada presumpce neviny, byť samozřejmě je nutno mít za to, že věc dosud nebyla ukončena pravomocně. Je třeba také vzít v úvahu tu skutečnost, že sám předseda senátu sděloval médiím informace o svém rozhodnutí, k jejich zveřejněné formě ani obsahu se však již neměl možnost žádným způsobem vyjádřit či je korigovat a v tomto směru se tedy nelze ztotožnit s námitkami stěžovatelů uvedenými v jejich opravných prostředcích. Stížnostní soud zdůrazňuje, že prakticky všechny výtky v dané oblasti se týkají dne 5. 10. 2021, tedy, jak je již výše uvedeno, vyjádření Mgr. Krajdla v rámci odůvodnění rozhodnutí, které tento den bylo soudem vyhlášeno. Pokud zde navrhovatel prokazuje tzv. předjímání viny předsedou senátu i v době před vyhlášením rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci, pak jediným takovým dokladem předloženým soudu je článek iDNES.cz ze dne 21. 6. 2021 (č. l. 26504 spisu), kdy však z informací, které měly být Mgr. Krajdlem podány, rozhodně nevyplývá, že by byla předjímána vina obžalovaných či tato byla nějakým dalším způsobem komentována, obsahem vyjádření předsedy senátu je sdělení o konání závěrečných řečí, z článku je zřejmé, že předseda senátu nemůže předjímat, jaké tresty padnou, přičemž je dále uvedeno, že přímé důkazy ve spise chybí a případ tak bude muset být posouzen velice pečlivě a je otázkou, jak jeho členové důkazy vyhodnotí. Z tohoto rozhodně nelze dovodit, že by předseda senátu předjímal vinu obžalovaných či měl již dopředu ujasněno rozhodnutí, jaké ve věci padne. Stížnostní soud tak uzavírá, že ani v tomto případě nelze objektivně dovodit zaujatost a nestrannost předsedy senátu ve vztahu k projednávané věci a nelze se tak s námitkami obžalovaných ztotožnit. Je také třeba konstatovat, že v průběhu celého trestního řízení nebyla žádná námitka ze strany kteréhokoliv z obžalovaných vůči předsedovi senátu vznesena a stalo se tak až poté, co bylo řízení před soudem prvního stupně ukončeno vyhlášením meritorního rozhodnutí, jeho vyhotovením a doručením.

11. V rámci podaného opravného prostředku již stěžovatelé nezpochybňují způsobení průtahů v řízení, respektive způsob vedení samotného procesu před soudem prvního stupně, obsahem podaného návrhu na vyloučení Mgr. Krajdla z vykonávání úkonů trestního řízení je však i tato skutečnost jednou z okolností, kterou považuje navrhovatel za rozhodnou v otázce posouzení podjatosti a nestrannosti soudce. Stížnostní soud v žádném případně nezpochybňuje skutečnost, že řízení před soudem prvního stupně nebylo vedeno zcela koncentrovaně,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Slouková.

v tomto směru lze zmínit frekvenci a četnost nařizování hlavních líčení, dobu jejich trvání a jejich obsah, samostatně je pak třeba zmínit i dobu vyhotovení meritorního rozhodnutí. V tomto ohledu je možné přiznat námitkám jistou relevanci, na druhé straně však samotná existence průtahů v řízení bez dalšího nemůže být rozhodnou skutečností pro dovození závěrů o podjatosti předsedy senátu a nutnosti jeho vyloučení z vykonávání úkonů ve věci dle § 30 tr. ř. Otázka a hodnocení případných průtahů ze strany samotných orgánů činných v trestním řízení může být vzata v úvahu například v rámci ukládání trestů apod. Na druhou stranu je třeba konstatovat, že projednávaná trestní věc je věcí rozsáhlou, ať už počtem obžalovaných, tak i rozsahem spisového materiálu, jde o věc i právně složitou, o čemž koneckonců svědčí i rozsah napadeného rozsudku, proti kterému byly podány opravné prostředky. V takovéto trestní věci rozhodně nelze očekávat, že by měla být, ať už soudem prvního stupně či soudy dalšími, vyřízena v řádu měsíců, přičemž přes výhrady, které jsou uvedeny výše, je nutno mít za to, že i vyhotovení samotného rozhodnutí v takové věci nebude rychlou a jednoduchou záležitostí.

12. Je tak třeba uzavřít, že ani v této oblasti nedospěl stížnostní soud k závěru, že by byly objektivně a jednoznačně dány podmínky pro vyloučení Mgr. Krajdla z vykonávání úkonů trestního řízení v projednávané věci, nebyly splněny podmínky pro pozitivní rozhodnutí ve smyslu § 30 odst. 1 tr. ř., námitky stěžovatelů nepovažuje stížnostní soud za důvodné, a proto o jejich opravných prostředích bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř., jak je zřejmé i z výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 13. června 2024

Mgr. Petr Andres v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Slouková.